

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 45. europaudvalgsmøde

Dato: den 28. september 2018
Tidspunkt: kl. 10.00
Sted: vær. 2-133

Til stede: Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Erling Bonnesen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Finn Sørensen (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Sofie Carsten Nielsen (RV).

Desuden deltog: finansminister Kristian Jensen.

Kenneth Kristensen Berth fungerede som formand under hele mødet.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3639 (økonomi og finans) den 2. oktober 2018 EUU alm. del (17) – bilag 1005 (kommenteret dagsorden)

Finansministeren ville forelægge alle sager til udvalgets orientering og henvi-
ste generelt til samlenotatet. Han oplyste, at han ikke ville være til stede ved
rådsmødet, da han skulle deltage i Folketingets åbning samme dag. Til gengæld
ville han deltage i det udvidede eurogruppemøde mandag den 1. oktober, i bila-
terale møder med finansministre fra andre lande og i en middag for kolleger fra
en kreds af ligesindede lande.

1. Forslag om quick fixes på momsområdet og grundlæggende elementer i det endelige momssystem

– *Generel indstilling*

KOM (2017) 0568 og KOM (2017) 0569

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 2)

EUU alm. del (17) – bilag 970 (udvalgsmødereferat side 1152 FO,
forhandlingsoplæg forelagt EUU 20/6-18)

Finansministeren: Kommissionen har stillet forslag om forbedringer af moms-
systemet, herunder fire konkrete såkaldte quick fixes, som skal præcisere, hvil-
ke transaktioner der bliver fritaget for moms i forskellige særlige situationer i det
nuværende momssystem. Formålet er at reducere administrative byrder og risi-

ko for fejl og svig. De fire quick fixes efterspørges både af erhvervslivet og skattemyndighederne.

Vi drøftede sagen her i udvalget forud for Økofin den 22. juni. Det lykkedes ikke at vedtage forslaget, selv om der er bred enighed om de fire quick fixes. Det skyldtes, at nogle lande ønskede et femte quick fix om momsregler for såkaldt selvstændige grupper. Det konkrete quick fix ville betyde, at finansielle virksomheder, f.eks. banker, ville kunne få momsfrigørelse ved køb af nogle administrative ydelser, når der dannes en selvstændig gruppe mellem en f.eks. bank og en it-virksomhed.

Danmark og andre EU-lande er imod det femte quick fix. Danmark er imod, fordi det bl.a. kan få betydelige, negative konsekvenser for det danske provenu fra lønsumsafgiften. Kommissionen er også principielt imod det femte quick fix.

Kommissionen lagde sidst op til dels at vedtage de fire quick fixes, dels at tage en senere særskilt drøftelse af momsfrigørelsen for selvstændige grupper. Enkelte lande blokerede for denne løsning. Det er muligt, at formandskabet nu vil forsøge et kompromis, hvor Økofin vedtager forslaget med de fire quick fixes, men samtidig vedtager en fælles erklæring, som opfordrer Kommissionen til at analysere momsreglerne for selvstændige grupper og eventuelt fremsætter et initiativ om disse momsregler. Regeringen vil kunne støtte et sådant kompromis.

Regeringen vil fortsat ikke kunne støtte et forslag, der inkluderer det femte quick fix med momsfrigørelse for selvstændige grupper, med mindre momsfrigørelsen får en form, som ikke har nævneværdige negative provenuvirkninger i Danmark.

Finn Sørensen fandt det yderst tilfredsstillende, at regeringen var imod momsfrigørelse for selvstændige grupper. Det skulle den holde fast i. Men budskabet blev lidt sløret, når ministeren sagde, at regeringen godt kunne acceptere en kompromismodel, bare den ikke går ud over Danmark. Kunne man ikke mere principielt stille sig kritisk over for at give finanssektoren mulighed for at undgå moms? Havde den virkelig gjort sig fortjent til det?

Kenneth Kristensen Berth fornemmede, at Kommissionen var blevet tøsefornærmet, når den ønskede at trække sit eget forslag om fire quick fixes tilbage, selv om der var flertal for det, fordi nogen foreslår et femte quick fix, som der alligevel ikke var flertal for. Det virkede skolegårdsagtigt og ikke så konstruktivt. Kunne ministeren uddybe, hvad der foregik?

Finansministeren svarede, at det kunne diskuteres, om Kommissionen havde valgt den rigtige taktik. Han ville personligt have ageret anderledes. Men han var selv principielt modstander af det femte forslag. Det er tåbeligt at lave en

lukket gruppe, hvor man kan undgå at betale både moms og lønsumsafgift. Det ville komme til at ramme den danske model, hvor noget er momsbelagt og noget er belagt med lønsumsafgift. Men han ville ikke afvise en kompromismodel på forhånd, hvis den kunne ende med at løse andre landes problemer uden at give et provenutab i Danmark.

Finn Sørensen forstod ikke helt ministerens kurs i forhandlingerne. Gik den ud på at gøre mest muligt for at blokere for, at det femte quick fix blev vedtaget? Det lød nemlig lidt, som om ministeren ville stille sig tilfreds med, at det bare ikke gik ud over Danmark. Ville det komme til forhandlingsoplæg, når det gjaldt?

Den fungerende formand mindede om, at udvalget allerede havde givet regeringen mandat i sagen den 20. juni 2018, hvor ingen partier ytrede sig imod regeringens holdning til at støtte de første fire quick fixes og være imod det femte quick fix.

Finansministeren oplyste, at han havde accepteret, at Kommissionen foretog en analyse, der skulle klargøre, om der var et legitimt problem at løse.

2. Forslag om generel omvendt betalingspligt for moms

– *Generel indstilling*

KOM (2016) 0811

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Rådsmøde 3631 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 13/7-18)

EUU alm. del (17) – bilag 797 (udvalgsmødereferat side 908, behandlet i EUU 18/5-18)

Se det følgende punkt.

3. Direktivforslag om nedsatte momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter

– *Politisk enighed*

KOM (2016) 0758

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 29)

KOM (2016) 0758 - svar på spm. 1, om en liste over momssatserne på bøger, aviser og tidsskrifter i de 28 EU-lande, fra skatteministeren

KOM (2016) 0758 - svar på spm. 2 om, hvorvidt lydbøger og skriftlige epublicationer, med forslaget om nedsatte momssatser for bøger, momsmæssigt vil blive stillet ens, fra finansministeren
EU-note (16) – E 25 (note af 7/4-17 om EU-perspektiver i forhold til offentlig støtte til medier)

EUU alm. del (16) – bilag 895 (udvalgsmødereferat side 1328 FO, forhandlingsoplæg forelagt 14/6-17)

Rådsmøde 3631 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 13/7-18)

Finansministeren: Forslaget om generel omvendt betalingspligt for moms og forslaget om momssatser på elektroniske udgivelser blev senest behandlet på Økofin den 13. juli 2018.

De to forslag har hidtil været koblet sammen politisk, også selv om der indholdsmæssigt ikke er nogen kobling mellem dem. De fleste EU-lande har været parate til at vedtage begge forslag, men man har ikke kunne opnå enstemmighed. På det seneste Økofin lagde en række lande vægt på snarlig vedtagelse af forslaget om nedsat moms på elektroniske udgivelser, uanset om der samtidig kunne opnås enighed om forslaget om omvendt betalingspligt.

Drøftelserne om nedsat moms på elektroniske udgivelser er nu afsluttet på teknisk niveau, og sagen ventes vedtaget på rådsmødet uden videre drøftelse.

Vi skal så forsøge også at blive enige om forslaget om generel omvendt betalingspligt. Det østrigske formandskab har fremsat et lettere revideret kompromisforslag, hvor der justeres på betingelserne for, at lande med særligt store problemer med momssvig kan indføre omvendt betalingspligt. Det er dog fortsat usikkert, om der vil kunne samles enighed herom. Regeringen er som hidtil indstillet på at vedtage også dette forslag.

Finn Sørensen savnede en begrundelse for, hvorfor bøger, aviser og tidsskrifter skulle have nedsat moms. Hvis man endelig skulle diskutere nedsatte momssatser, ville Enhedslisten i stedet anbefale at sænke momsen på økologiske fødevarer, så fattige mennesker kunne få råd til at købe dem. Måtte Danmark gøre det for EU?

Rasmus Nordqvist spurgte, hvor hurtigt regeringen var parat til at implementere en ligestilling mellem de trykte og digitale medier, efter at den forhåbentlig blev vedtaget på rådsmødet. Og hvordan ville man håndtere den ulige konkurrence, der opstår, når aviser udgiver sektioner i form af deciderede magasiner, men alligevel betaler nulmoms også på de digitale udgaver, mens de egentlige magasiner betaler moms? Påtænkte regeringen at udnytte direktivforslaget til at nedsætte momsen for trykte magasiner i Danmark? Og var der foretaget en konsekvensanalyse af et sådant tiltag for medieområdet i forbindelse med det seneste medieforlig, der afsatte en mindre pulje til nulmoms for visse digitale medier?

Finansministeren svarede Finn Sørensen, at Rasmus Nordqvist egentlig allerede havde svaret på spørgsmålet. Når der er nedsat moms på aviser i fysisk form, men ikke på elektroniske udgaver, sker der en manglende udvikling af medieområdet. I medieforliget var der afsat en pose penge til, at medier, der havde nulmoms på deres fysiske udgave, fremover også ville få nulmoms på den elektroniske. Men det var svært at trække grænsen mellem elektroniske aviser og elektroniske magasiner.

Teoretisk set kunne Danmark godt selv beslutte lavere momssatser på fødevarer, men virkeligheden er ikke så enkel. De fleste er sikkert enige om, at kartoffelen er en sund spise, men hvornår får tilberedningen den til at holde op med at være sundhedsfremmende? Grænsen er svært at trække. Derfor har der i Danmark traditionelt været bred opbakning til en enhedsmoms, og når man ønsker at fremme eller hæmme et forbrug, gør man det via afgiftssystemet.

NOT Til Rasmus Nordqvist sagde han, at han gerne ville oversende et notat i samarbejde med Kulturministeriet med svar på spørgsmålene om,
- hvorvidt regeringen påtænkte at udnytte direktivforslaget til at nedsætte momsen for trykte magasiner i Danmark,

- og om regeringen i forbindelse med medieforliget havde foretaget konsekvensanalyser af nulmoms på digitale medier.

Finn Sørensen spurgte, hvorfor Danmark ikke bare selv kunne vedtage ligestilling mellem trykte og elektroniske medier.

Finansministeren præciserede, at han var tilhænger af enhedsmoms. Årtiers analyser havde vist, at de administrative problemer ved at have flere forskellige momssatser i detailhandelen overstiger fordelene.

4. Forslag og meddelelse vedrørende bekæmpelse af hvidvask

– *Præsentation*

KOM (2017) 0536 og KOM (2018) 0645

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 35)

Finansministeren: Kommissionen vil præsentere sit nye initiativ til styrkelse af de europæiske rammer for bekæmpelse af hvidvask. Initiativet er dels et forslag til ændring af forordningen om de europæiske tilsynsmyndigheder, dels en meddelelse om kampen mod hvidvask. Initiativet udspringer af de seneste hvidvasksager, der involverer europæiske banker, herunder Danske Bank.

Forslaget giver Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, EBA, en mere central rolle i bekæmpelsen af hvidvask i EU. EBA skal påse, at de nationale tilsynsmyndigheder overholder EU-reglerne og undersøger potentielle brud på hvidvaskreglerne. EBA skal konkret kunne påbyde den nationale antihvidvaskmyndighed at undersøge mistanke om hvidvask og overveje sanktioner. Hvis den nationale antihvidvaskmyndighed ikke i tilstrækkeligt omfang griber ind, skal EBA som en sidste udvej kunne give påbud direkte til finansielle virksomheder. EBA skal også lave fælles standarder og vejledninger samt evaluere nationale antihvidvaskmyndigheders indsats på området. EBA skal desuden indsamle information, bl.a. om risici og svagheder i finansielle virksomheders interne hvidvaskprocedurer, og endelig skal EBA styrke udvekslingen af information mellem nationale antihvidvaskmyndigheder.

Meddelelsen redegør for tiltag på hvidvaskområdet på kort sigt og mulige tiltag på længere sigt:

På kort sigt skal der ifølge Kommissionen ske hurtig vedtagelse af det fremsatte forslag. Derudover bør man ifølge Kommissionen vedtage et forslag til styrket samarbejde mellem nationale anti-hvidvaskmyndigheder, som Europa-Parlamentet har foreslået i forhandlingerne om revision af kapitalkravsreglerne.

Kommissionen mener, at det på et senere tidspunkt kan overvejes at lave hvidvaskdirektivet om til en forordning for at opnå mere ens regler i EU. Man overvejer på længere sigt også at foreslå at oprette en institution på europæisk niveau på hvidvaskområdet.

Regeringen lægger stor vægt på en styrket bekæmpelse af hvidvask. Hvidvask er et grænseoverskridende problem, som kræver et fælles svar. Nationale tiltag er vigtige, men ikke tilstrækkelige. Regeringen er derfor positiv over for Kommissionens initiativ om at styrke EU's indsats. Regeringen vil gå meget aktivt ind i drøftelserne af forslaget og meddelelsen. Hensigten med Kommissionens for-

slag ligger i god forlængelse af de initiativer, som den finansielle forligskreds præsenterede den 19. september. Samtidig vil vi fortsat lægge stor vægt på, at alle EU-lande implementerer og håndhæver de tiltag, som allerede er aftalt, især det femte hvidvaskdirektiv, der senest skal implementeres i 2020. Vi er også åbne for at drøfte løsninger med et længere sigte, herunder en mulig europæisk institution på hvidvaskområdet.

Sofie Carsten Nielsen gav udtryk for fuld opbakning til styrkelsen af hvidvaskinitiativet og spurgte, om det naturlige skridt herefter ville være EU's bankunion. Var medlemskab af bankunionen ikke den bedste måde, hvorpå man kunne sikre, at store finanskoncerner som Danske Bank altid bliver underlagt det mest kompetente og mest omfattende tilsyn? Og hvor langt var diskussionen om at lade et styrket tilsyn operere i andre sektorer end den finansielle?

Finn Sørensen spurgte, om forslaget var at betragte som en del af bankunionen. Kan Danmark i givet fald tilslutte sig og være omfattet af en forordning om hvidvask uden at være medlem af bankunionen?

Enhedslisten var positivt indstillet over for initiativet, men hvis forordningen havde hjemmel i artikel 114, som der stod i samlenotatet, var der så ikke tale om en total harmonisering, som ville kunne forhindre, at Danmark senere vedtager strammere regler? Det nuværende hvidvaskdirektiv lagde blot et minimumsniveau, som ikke forhindrede landene i at indføre strammere regler.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvad regeringens holdning var til en fælles europæisk tilsynsmyndighed.

Finansministeren var enig med Sofie Carsten Nielsen i, at pengeinstitutter på størrelse med Danske Bank skulle underlægges det mest kompetente og omfattende tilsyn på lige fod med tilsvarende koncerner andre steder i EU. Regeringen havde bedt en arbejdsgruppe afklare fordele og ulemper ved dansk medlemskab af EU's bankunion. Hvidvasksagen i Danske Bank havde ikke skadet relevansen af overvejelserne om, hvorvidt Danmark skulle deltage i bankunionen. Men regeringen ville ikke tage stilling, før arbejdsgruppens vurdering ville foreligge i sommeren 2019.

Til Finn Sørensen sagde han, at der var lagt op til, at hvidvaskinitiativet skulle gælde i alle EU-lande. Regeringen ville både i sit arbejde og sine udmeldinger på rådsmødet bakke op om initiativet. Der var endnu ikke taget stilling til, om direktivet skulle ændres til en forordning.

Svaret til Rasmus Nordqvist lød, at den fælles tilsynsmyndighed ikke var en ny idé, men en eksisterende institution – EBA. Regeringen bakkede op om, at den fik flere muskler.

NOT Finn Sørensen bad om et notat, hvor det bliver ridset op, hvilke muligheder et land har for at vedtage strammere lovgivning, hvis hvidvaskdirektivet ændres til en forordning med hjemmel i artikel 114.

Finansministeren ville gerne oversende et sådant notat. Han oplyste, at nogle områder er dækket både af en forordning og et direktiv, hvor forordningen sikrer ensartethed på enkelte dele, mens direktivet sætter et fælles minimumsniveau, der ikke forhindrer landene i at gå videre. Hvilke skridt der skulle tages i den konkrete sag om hvidvask ville blive diskuteret senere på Økofin og i Europaudvalget. Hvis Kommissionen på et tidspunkt besluttede at omdanne hvidvaskdirektivet til en forordning, ville udvalget skulle tage stilling til, om minimumsniveauet var højt nok, eller om visse områder i stedet burde dækkes af direktiver. Det nuværende initiativ angik tilsynsmyndigheden og ville ikke ændre på det gældende direktiv.

5. Evaluering af det europæiske semester 2018

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 40)

Finn Sørensen henviste til side 25 i samlenotatet, hvor der stod: ”Regeringen finder det vigtigt, at den seneste positive økonomiske udvikling i EU ikke fjerner fokus fra strukturelle udfordringer, men derimod bruges til strukturelle reformer, adresseringer af ubalancer og opbygning af finanspolitiske buffere”. Kunne ministeren være lidt mere specifik? Hvilke strukturelle reformer tænkte han på? Var det f.eks. yderligere stramninger på dagpengeområdet?

Finansministeren svarede, at formuleringen ikke henviste til Danmark, men andre lande stod stadig i en alvorlig økonomisk situation. Den italienske regering havde lige præsenteret et forslag til finanslov, der lagde op til et underskud på 2,4 pct. af BNP. På trods af, at det gik godt for den europæiske økonomi, var der ikke styr på de grundlæggende økonomiske strukturer. En ny recession i USA og nedgang i verdensøkonomien ville påvirke lande, der i en opgangsperiode kører med et underskud, som nærmer sig grænsen for, hvad man kan tillade sig inden for EU's spilleregler. Det var også bekymrende, at lande, der har indført arbejdsudbudsreformer, begyndte at rulle dem tilbage. Den danske regering var til gengæld i gang med at opbygge en finanspolitisk buffer og få nedbragt ØMU-gælden markant, hvormed landet ville have noget at stå imod med i tilfælde af et økonomisk tilbageslag. Der var dermed ikke noget i det europæiske semester, som krævede, at Danmark skulle gøre noget anderledes.

6. Forberedelse af IMF- og G20-møder i Bali, Indonesien, 11.-13. oktober 2018

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 43)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

7. Forslag til ændring af forordning om grænseoverskridende betalinger

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 2. oktober 2018, men forventes sat på dagsordenen for et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0163

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 47)

Finansministeren: Kommissionen foreslog i marts at ændre EU's forordning om gebyrer på grænseoverskridende betalinger og valutaveksling. Målet er at reducere de gebyrer, som f.eks. banker opkræver deres kunder for grænseoverskridende betalinger i euro, og at skabe mere gennemsigtighed for forbrugere af betalingstjenester, når de betaler i udlandet.

Konkret foreslås det, at gebyrer på grænseoverskridende betalinger i euro inden for EU ikke må overstige de gebyrer, der er forbundet med en indenlandsk betaling i national valuta. F.eks. må en betaling fra Danmark til Tyskland i euro ikke koste mere end en tilsvarende betaling i kroner i Danmark. I eurolandene er det allerede sådan, at der er ens gebyrer på indenlandske og grænseoverskridende betalinger i euro.

Forslaget vil gælde for alle gebyrer på grænseoverskridende betalinger med undtagelse af gebyrer for valutaveksling. Med hensyn til gebyrer til valutaveksling styrkes gennemsigtigheden. En dansker betaler gebyr til valutaveksling oveni den gældende valutakurs, når man f.eks. betaler med sit kort i et euroland. Det er dog ofte uklart for forbrugeren, hvor højt et gebyr for valutaveksling, der opkræves. Det gælder især ved såkaldt dynamisk valutaveksling, hvor en forbruger, der betaler med sit kort i udlandet, tilbydes at betale i den lokale valuta eller at betale i sin egen valuta med det samme. Der vil typisk være tale om en ufordelagtig valutakurs, som ikke fremgår klart, og som kan gøre det dyrere for forbrugeren end at betale i f.eks. euro, selv om man også her betaler gebyr til valutaveksling oven i kursen.

EU-landene blev allerede den 27. juni enige om et kompromis efter en uventet hurtig proces på teknisk niveau. Vi tog derfor et parlamentarisk forbehold, da forslaget ikke kunne nå at blive forelagt for Europaudvalget. Sagen har ikke været på Økofin og ventes ikke at komme det.

Kompromiset fastholder, at forbrugeren skal oplyses om meromkostningen ved at betale i egen valuta. Kommissionens forslag justeres på nogle områder. De styrkede krav om gennemsigtighed fastsættes i selve lovteksten, i stedet for at Kommissionen skal fastsætte kravene, og kravene målrettes til udbydere af dynamisk valutaveksling. Kompromiset fjerner også det midlertidige prisloft på valutaveksling, som skulle gælde i implementeringsperioden ifølge Kommissio-

nens forslag. Det skyldes, at denne implementeringsperiode er væsentligt kortere i kompromisforslaget – 1 år – end i Kommissionens forslag, hvor det var 3 år.

Regeringen kan støtte kompromiset, der finder en god balance. På den ene side er det en fordel for vores virksomheder og forbrugere, at gebyrer på grænseoverskridende betalinger er lave og transparente. Og på den anden side skal banker og andre betalingsformidlere ikke tabe penge på at udbyde grænseoverskridende betalinger.

Rasmus Nordqvist spurgte, hvorfor sagen ikke havde været forelagt til forhandlingsoplæg i udvalget.

Kenneth Kristensen Berth mente, at forslaget isoleret set var fint. Mange borgere finder det frustrerende, at man bliver snydt, hvis man vælger sin egen valuta ved betalinger. Men havde ministeren overvejet, hvor bankerne ville hente den tabte indtjening, de hidtil havde fået ved gebyrerne? Man havde før set, at bankerne blot væltede tabt indtjening over på kunderne under andre former. Det samme var sket på telemarkedet, hvor tabt indtjening ved afskaffelse af gebyrer på roaming og opkald til udlandet var blevet reguleret ved stigende abonnementspriser. Hvis kunderne kom til at betale alligevel, var forslaget ikke så epokegørende.

Finansministeren svarede Rasmus Nordqvist, at regeringen ikke mente, at sagen var af større rækkevidde for Danmark.

Han sagde til Kenneth Kristensen Berth, at det ikke handlede om at forhindre bankerne i at opdrive gebyrer, men om at gøre gebyrer synlige for forbrugerne. Gebyr på betalinger i udlandet er usynlige, men når gebyrerne flyttes over på andre tjenester, og dermed bliver det muligt for forbrugerne at tage stilling til rimeligheden af dem.

Rasmus Nordqvist anerkendte, at det var regeringens vurdering, der talte. Han var dog ikke enig og mente, at sagen var af større rækkevidde og burde have været forelagt udvalget før.

8. Revision af forordning om Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB)

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2017) 0538

Rådsmøde 3639 – bilag 1 (samlenotat side 56)

EUU alm. del (17) – bilag 164 (udvalgsmødereferat side 177,
senest behandlet i EUU 3/11-17)

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

9. Eventuelt

Den fungerende formand gjorde opmærksom på, at der dagen forinden var rundsendt et fortroligt notat fra Finansministeriet vedrørende EU's fælles sortliste over skattely. Medlemmerne fik også notatet udleveret på papir.

Peter Hummelgaard Thomsen mente, at sortlisten var en smule til grin, da den nu var nede på seks lande – ingen af dem kendte skattely. Det ville have været glædeligt, hvis det var udtryk for, at en masse lande havde forbedret sig, men det var ikke tilfældet. Hvad mente ministeren om listen?

Finansministeren var enig i, at det var et problem med en sortliste uden værdi. De lande, der var fjernet, havde ikke foretaget kovendinger, men blot tilkendegivet, at de ville gøre op med deres status som skattely. De havde fået et år til at forbedre sig, hvorefter de kunne risikere at komme tilbage på sortlisten. Men det var vigtigt, at de lande blev udstillet som skattely. Han havde derfor sagt til det østrigske formandskab, at der var behov for en politisk drøftelse, hvor landenes finansministre måtte melde klart ud, om de ville have en ægte sortliste eller en papirtiger. Den østrigske finansminister ville forhåbentlig om mandagen bekræfte, at en sådan drøftelse ville indgå på det førstkommende Økofin-møde.

10. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.05